

have frafaldet de Underændringsforslag, der vedrøre, at Gjenbevillingssummerne skulle udgaae (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet!), Underændringsforslagene til § 4 under Nr. 1—15, til § 5 under Nr. 6, til § 6 under Nr. 1 og til § 7, ligeledes under Nr. 1, ere saaledes frafaldne.

Ingen optog de frafaldne Forslag, og de vare saaledes bortfaldne.

Tscherning: Jeg nævnte ikke før det, jeg nu vil nævne, for ikke at blande to saa forskellige Ting sammen. Der er, forekommer det mig, udtalt en Art Dabel over det Skridt, som er gjort og som har fremkaldt denne Tillægsbevilling, og denne Dabel har faaet en Charakter, som om man antog, at den havde en almindelig Tilslutning her; jeg troer, vi maae være den Mand taknemmelige, som har gjort dette Skridt, og vi ville komme til at erfare, hvor nyttigt det har været. Dernæst troer jeg, at man lagde en anden Betydning i Finantsministerens Ord end den, de havde; for mig staae Finantsministerens Udtalelser saaledes, som om han ligesaa vel erkjender, at der bør finde en bestemt, foreløbig Afslutning Sted den 31te Marts, saavel fra de anvissende Ministres Side som fra Finantsministerens og Kassernes Side, der viser Tilstanden den 31te Marts, som at der bør finde en yderligere Udvikling Sted af, hvad der endnu ikke var tilendebragt ved Finantsaarets Slutning gennem en Art Supplementregnskab, saa at man paa eengang i Regnskabet faaer en klar Oversigt over, hvorledes Tilstanden er den 31te Marts, og tillige, hvorledes hele Finantsaaret fremdeles har udviklet sig; kort sagt, at man virkelig alvorlig vil forsøge at fyldestgjøre Finantslovens Fordringer i begge Retninger, saavel med Hensyn til Omfang som til Tid.

Ordføreren: Maa jeg blot bemærke, at jeg har opfattet den ærebe Finantsminister saaledes, at en Kasseopflutning ganske vist kan finde Sted den 31te Marts; derimod anseer jeg det for umuligt til samme Tid at foretage en fuldstændig Afslutning af den hele Stats-husholdning med Hensyn til det udløbne Fi-

nantsaar, saaledes som den ærebe Rigsdagsmand har sagt, og jeg vilde ogsaa ansee det for i høi Grad uhensigtsmæssigt.

Tscherning: Den hele Kasseopflutning er en Bagatel, som er let gjort og har lidt at betyde; den finder naturligtviis Sted, ialtsald ligger det i Finantsministerens administrative Indflydelse at lade den foretage. Men den Afslutning, som netop er den vigtige, det er Tingsafslutningen, og den vil jeg haabe, at Finantsministeren vil gjøre alt sit Mulige for at fremtvinge ligesaa simpel og ligesaa klar som Kasseafslutningen; det er ingen Umulighed, det er gennemført paa mange Steder, og det har overalt vist sig heldbringende.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Det vil erindres fra Sagens tidligere Behandling, at der om dette Punkt er en Meningsforskjel mellem det ærebe Medlem, der nu talte og mig, som først vil kunne faae sin udtømmende Behandling, naar der foreligger Spørgsmaal om en Regnskabslov; jeg troer dog imidlertid strax at kunne sige, at det ærebe Medlem efter min Mening lægger nogen for stærk Vægt paa denne Afslutning netop den 31te Marts. Men naar først en Regnskabslov er tilstede, som definerer Sagen, saa vil man ialtsald da gennem Statsrevisionen have det bedste Betryggelsesmiddel, som man behøver i denne Henseende.

Tscherning: Til alt det, hvis Fuldbærelse berøder paa Regjeringens egen Magt og Herredømme over sine Embedsmænd, behøves ingen Lov — og Alt, hvad her er Spørgsmaal om, er Noget, der kun angaaer Regjeringens Magt over dens Embedsmænd; der behøves ingen Lov for at ordne det, og jeg vil haabe og er overbevist om, at naar en klar Indsigt derom kommer tilbeie, saa vil det blive sat i Værk, hvad enten vi komme til en Regnskabslov eller ikke.

Ordføreren: For mig er Hovedsagen den, at dette Spørgsmaals Afgjørelse bliver udført, indtil Regnskabsloven bliver givet, at der allsaa ikke kommer Experimenter af den